

เทศน์เช้า วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ไม่ประมาทไป ปีเก่า ไอนี้ปีใหม่ ...วันนี้ปีใหม่ เมื่อวานปีเก่า ถ้าปีเก่าเราไปติดมัน ถ้าเรา ยึดมันถือมันเกินไปก็ทำให้เราใช้ชีวิต หรือว่าใช้ชีวิต อย่างวันนี้ถ้าเมื่อคืนฉลองปีใหม่กันมากกว่านี้ก็โง่เลย อันนั้นมันของปลอม ปีปลอมไง อันนี้ปีจริง ปีจริง ปีข้างหน้า มาจริง

อนิจจัง สิ่งทีล่องไปแล้ว เห็นใหม่เป็นของปลอม ของปลอมเราสมมุติขึ้นมา สมมุติขึ้นมาให้เป็นปีใหม่ เป็นวันที่ ๓๑ ธันวาคม เป็นวันสิ้นปี เห็นใหม่ มันจริงตาม สมมุติไป จะว่าปลอมก็ได้ ว่าปีเก่าเป็นปีปลอมและปีข้างหน้านี้ ปีใหม่นี้เป็นปีจริง เมื่อเสร็จแล้วมันก็ปลอมเหมือนกัน

แต่ปีจริงหมายถึงว่าจริง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ในวันเดือนปีนี้ ในวันเดือนปีที่มันมาใช่ ไหม แล้วมีเราที่เข้าไปสัมผัสแล้วเข้าไปสร้างโอกาสไป นี่ถือว่าของจริง

ของจริงหมายถึงว่าเรามีโอกาสแก้ไขไป ของปลอม ของทีล่องไปแล้วไป ล่องไป แล้วถือว่าของปลอม แต่มันจริงนะ จริงตามสมมุติไป เราสมมุติกันว่าเป็นปีใหม่ปีเก่า ถ้า บอกว่าลบ ถ้าไม่มีเลขกฎหมายมันจะปกครองบ้านเมืองไม่ได้ กฎหมายทุกอย่างเป็น สมมุติทั้งหมด แต่กติกาของสังคมเราก็ต้องยอมรับ อันนี้คือว่ายอมรับในความเป็นสมมุติ ยอมรับในความเป็นอยู่ไป

แต่ไม่ยอมรับในความเป็นสัจจะ สัจจะ อริยสัจจะ ความเป็นจริงภายในผ่านตรงนี้ มา ไอนี้เป็นของสมมุติ แต่เราต้องอาศัยสมมุติไป แล้วเราเกิดมาร่างกายเราสกปรก เรา ต้องอาบน้ำเห็นใหม่ น้ำชำระล้างร่างกาย น้ำชำระร่างกาย

ความเป็นอยู่มันเอื้อกับประโยชน์ของความเป็นสุขของเราใช่ไหม ในบ้านเรือน เรามันจะมีเอื้อความเป็นสุข ก็เหมือนพวกน้ำ ปลาปฏิเสธน้ำไม่ได้ มนุษย์ปฏิเสธสังคม ไม่ได้ ปฏิเสธอันนี้ไม่ได้ ปฏิเสธไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้ยึดมันจนเป็นทุกข์ไป ถือว่าเป็นของปลอม

ของที่ล่วงไปแล้วนี้เป็นของปลอม ไม่เกี่ยว เป็นของปลอม ผ่านไปแล้วไม่เอา เอาแต่
ของใหม่ที่หมายความว่า เป็นของจริง

ของจริงก็สมมุติ ทำไมเราถึงบอกว่าเป็นของจริง ของจริงหมายถึงว่าเรามีโอกาส
จะไปแก้ไขมัน มีโอกาสที่ว่ามันเห็นไหม จริงหรือไม่จริง นี่เห็นไหม วันนี้อย่างใหม่ ปีนี้จะ
ทำอะไร จริงแล้ว เห็นไหม ปีนี้เราจะตั้งต้นทำอะไรบ้าง จะทำให้เป็นคนดีนี้เห็นไหม
จริงไหม โอกาสเรามีก็เป็นของจริง หมายถึงว่าเราสร้างโอกาสสามารถจะพลิกแพลงได้

แต่ของที่ล่วงไปแล้วเรารู้ว่าเป็นของปลอมไปเลย ของปลอม ของที่หมดโอกาส
แล้ว นี่มันเป็นอย่างนั้นไป จริงสิ ความจริงนะ สัจจะนี้เป็นความจริงมาก ขนาดไหนก็
แล้วแต่ เห็นไหมเวลาที่พระอาทิตย์ขึ้นความหนาวจะจางไป เพราะเป็นความจริงว่าพระ
อาทิตย์มันกำลังมา ส่องมา ส่องมาความหนาวจะคลายไป

สัจจะของพระพุทธเจ้ามีจริงหมดเลย เราเข้าถึงหรือไม่ถึง เราเข้าถึงเท่าไรนะ ใ
กิเลสในใจเหมือนความหนาวมันจะจางไป จางไป ถ้าเราแก้ไขของเราได้ เข้าไปเลยๆ แต่
เราเข้าไม่ถึงเอง พอเข้าไม่ถึงเองเราก็สงสัย พอสงสัยเราก็บอกว่าไม่มี มีหรือ จริงหรือๆ
ทุกขขนาดนี้ ทำความดีขนาดนี้ทำไมไม่เห็นได้ดี อย่างที่ว่าพระพุทธเจ้าสอนไว้ ทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่ว

ได้ดี ! ได้ดีเด็ดขาดเลย ได้ดีแน่นอนเลย แต่ความคิดนี้เราต่างหากเป็นคนที่ไม่เข้าใจ
ว่าความดีคืออะไร ทุกคนหมายเลยแหละ ความดีของบางคนนะมีรถเบนซ์ ๕ คันเป็น
ความดี บางคนมีเมีย มีวัตถุขึ้นมาเป็นความดี พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้นเลย คนที่
เขามีนะบริษัทรถเบนซ์มันขายเบนซ์ ไปถามมันมีความสุขไหม เบนซ์ในบ้านมันเป็น
ร่อยๆ คันใช้ใหม่ ในโกดังมันมีเท่าไร

แต่ถ้าเราไม่มีเราก็อยากว่ามีแล้วมีความสุข เรามีแต่ค้นหาความทะยานอยาก
อยากหาทุกข์มาใส่ตัวโดยไม่รู้ตัวเลย ความดีจริงๆ มันอยู่ที่หัวใจต่างหาก ความสุขในใจ
ความสุข ความพอใจ ความพอใจนี้เห็นไหม อย่างพวกโยมนี่ต้องอะไรนะ ปีใหม่ต้อง
ฉลองกัน ต้องเที่ยวกันมาถึงจะมีความสุข ชื่อ ได้ฉลองปีใหม่มา

เราไม่ได้ฉลองปีใหม่เลย ๑๐ ปีแล้วอยู่ที่นี้ บวชมาเราไม่เคยฉลองปีใหม่อะไรเลย เราไม่ทุกข์ตายหรือ เราทุกข์ไหม ? เห็นไหมความสุขหรือความทุกข์มันไม่ได้อยู่ที่.. ต่างคนต่างหมาย ต่างคนต่างจินตนาการ อันนั้นพอใจ อันนั้นจะเป็นสุข พอใจของเราที่คิดเป็นความสุข

ถ้าสิ่งนั้นเป็นความสุขหมด พระนี่เป็นทุกข์ ทุกข์นำคุณเลยพระนี่ พระนี่ไม่เคยไปฉลองกับใครเลย ทำไมมีความสุข ทำไมพระมีความสุขของพระล่ะ เพราะพระไม่ได้ตั้งตรงนั้นเป็นความสุข

พระตั้งที่ว่สมาธิธรรมใช้ไหม ความพ้นจากกิเลส ความสุขแท้ พระตั้งสติจะจริงภายใน นี่เห็นไหมเป้าหมายมันคนละอัน มันก็คนละเส้นทางแล้ว พอเส้นทางนี้ความหมายต่างกันแล้ว ถึงได้บอกว่าความสุขแท้อยู่ที่ไหน

ความสุขที่เราจินตนาการเป็นความสุข กับความสุขที่พระพุทธเจ้าสอนใช้ไหม สุขใจด้วยอามิส อย่างเช่น เรามีความสุขเราจะหาอะไรก็ได้แล้วแต่ พอเราสมปรารถนาเราก็มีความสุข มีความพอใจไหม ความพอใจมันก็ พอเรามีความพอใจมันก็คือว่าพอใจคือความสุข แต่จริงๆ ไม่ใช่จริงๆ คือว่าความทุกข์ ความทะยานอยากดับไป จิตใจมันอิมใจ

เหมือนสมาธิ สมาธินี้เวลาเราฟุ้งซ่านร้อนมากเลย พอมันปล่อยหมดนี่นะ มันปล่อยหมดมันเป็นว่างหมด มันก็มีความสุขขึ้นมาเห็นไหม นี่ก็เหมือนกัน นี่สุข นี่ก็คือว่า สุขไม่เจอด้วยอามิส สมาธิธรรมนี่นะ ธรรมแท้ๆ ในหัวใจไม่เจอด้วยอามิส เกิดขึ้นมาจากความเป็นของหัวใจเอง ไม่ต้องอะไรมาแต่งเติมให้มันเลย

แต่ถ้าความสุขเจอด้วยอามิสไป อย่างเช่นว่า ของที่เกิดจากอามิสไป ของที่เป็นวัตถุหามาแล้วถึงจะมีความสุขเห็นไหม มันไม่ใช่สมาธิ เพียงแต่ความอยากได้สงบตัว เห็นไหม ฟังสิ สมาธิคือใจมันสงบ สงบโดยตัวมันเองใช้ไหม แต่ไอ้ที่ต้องไปหาเครื่องมือมาแบบว่าให้มันพอใจเหมือนหลอกเด็กใจ

เหมือนเราหลอกเด็ก เด็กอยากได้ทอฟฟี่ เอาทอฟฟี่มาให้ มันพอใจมันเงียบ ไม่ร้อง มันก็มีความสุข จิตใจก็เหมือนกันนะ ฟุ้งซ่านมันแสวงหามา พอหามา มันพอใจของเขา มันก็พอใจ พอใจนั้นมันไม่ใช่สมาธิ แต่มันแค่สงบตัว แบบเด็กมันไม่เก้ เด็กมันอยู่

เฉยๆ พอเสร็จแล้ว เด็ก คำว่าเด็ก ฟังดี เด็กมันก็ประสาเด็ก ได้ของเล่นเดียวเดี๋ยวมันก็เปลี่ยน

แต่หัวใจมันยิ่งกว่านั้น ได้รุ้นี้จะไปรุ้นั้น ได้อย่างนั้นจะเป็นอย่างนี้ ได้อย่างนี้จะเป็นอย่างนั้น จินตนาการไปเรื่อย แล้วมันก็ใช้ให้เราซกๆๆ หามา เป็นความสุขของมันเห็นไหม นี่เราถึงบอก ความสุขของใครๆ เราถึงว่าตีความหมายความสุขว่าผิดใจ

ความสุขของเราพอใจแล้วอยู่ในบ้านปีดประตู เรามีความสุขในครอบครัวเรา เห็นไหมพ่อ แม่ พี่ น้อง อยู่ในบ้านมีความสุขมาก เห็นไหมนี่เรื่องความสุขภายใน นี่ศาสนธรรมเห็นไหม ความสุขของเราใจ นี่ของจริง นี่ขนาดเรื่องนั้นนะ

แล้วนี่ไม่มีพ่อไม่มีแม่นะ มีลูกพระพุทธเจ้า อยู่กับพรหมจรรย์เป็นหนึ่งเดียวเลย ไม่ต้องอะไรเลย แล้วมันจะไปฟังกับอะไร อ้าว.. ฟังกับภายในใจ นี่ถึงบอกว่านี่สัจจะแท้ใจ ถึงว่าโอกาสมีใจ ถึงว่าปีใหม่นี้เป็นปีจริงว่าอย่างนั้นเลยนะ เราตั้งกัน ตั้งไว้ว่าจะทำอะไร ตั้งใจไว้เลย แล้วโอกาส ปีใหม่ๆ

ความจริงคือโลกของความจริง เราไม่ใช่ว่าเป็นโลกของความปลอม ความปลอมผ่านไปแล้ว ผ่านไปปีแล้วปีเล่า ผ่านไปๆ อยู่กับความจริงของเราละ เอาละ เอาเท่านี้แหละ